

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Puritatea și viața spirituală

Conferința din 26.08.1966 (Bonfin)

Conferință improvizată

Dragii mei frați și surori ați putut vedea ce reprezintă puritatea în această dimineață pe Stâncă. Câtă splendoare ! Totul era pur... aerul și culorile cerului erau de o limpezime perfectă; întreg orizontul vibra... În asemenea dimineți, aceia care știu cum să privească culorile, cum să comunice cu zorile, cu soarele, cu cerul, se pot cu adevărat purifica.

Dacă trebuie să va explic cuvântul “puritate”, vă va fi poate greu să mă înțelegeți. Să înțelegeți intelectual este un lucru, dar să înțelegeți intuitiv cu întreaga ființă este altceva. Dacă încercăm să explicăm numai intelectual ce este puritatea, vor fi multe neînțelegeri fiindcă oamenii se pronunță diferit despre aceleași lucruri. Acest lucru vine din nevoile, din gusturile lor: din moment ce le place ceva anume, înseamnă că este pur. Unii îndrăgostiți iubesc ceea ce este senzual și depravat și se cred îndreptățiți să facă lucruri de necrezut pentru că își exprimă iubirea. După ei, iubirea purifică totul... Oare sunt ei tineri ? Oh ! Cu siguranță. Atunci, cum să distingem ceea ce este pur de ceea ce nu este ?

Doi hoți au intrat într-o biserică pentru a fura câte ceva. S-au urcat pe un scaun pentru a desprinde o lustră, dar cum scaunul nu era suficient de înalt s-au dus să caute o masă, și iată că nici masa nu a fost de ajuns. Atunci unul dintre ei s-a dus să caute o enormă Biblie pentru a o pune pe masă și s-a urcat pe ea. Prietenul lui indignat îi spune: “Nefericitule ! Să nici nu te gândești, aceasta este Biblia. – Ah ! spuse celălalt, când ai inima pură ce importanță mai are acest lucru ?”. Iată, inima lui era pură, era tot ceea ce conta ! El putea desprinde o lustră, putea să se suie pe Biblie, dar inima îi era pură. Și mulți, pentru a se justifica, spun ca acest hoț: “Când ai inima pură...”.

Atunci când în Fraternitate vin persoane noi, mă interesează întotdeauna să văd ce tendință este mai dezvoltată la ele. Unele ființe nu au decât o viață vegetativă: mănâncă, beau, trăiesc bineînțeles, dar în maniera plantelor. Le vedem cum merg la lucru, se agită puțin, dar nu au nici o bogăție interioară.

Singura preocupare a vieții lor este aceea de a mânca, de a bea, de a dormi și de a lucra puțin. Da, o viață vegetativă. La unii predomină latura animalică, instinctivă. Totul este animat, chiar zgomotos: impulsuri, instincte, pasiuni... Deasupra se află creaturi care au o viață afectivă mai dezvoltată: mai multă emotivitate, mai multă imaginație, ceva poetic, muzical, dar nu un sistem filozofic, nici un ideal divin. Apoi urmează o categorie de ființe la care intelectul este foarte dezvoltat: ele studiază, citesc, scriu... Sunt scriitorii, gânditorii care doresc să cunoască totul numai prin intermediul intelectului. Dar iată că intelectul este limitat ! Bineînțeles, este mai puțin decât latura vegetativă, instinctivă și afectivă, dar este departe de a avea toate posibilitățile, iar intelectualii nu posedă adevărata lumină.

Activitatea spiritului se află deasupra activității intelectuale. Ea îi conferă omului elementul esențial pe care toate celelalte activități nu i le pot da. Viața spirituală aduce o împlinire pe care contemporanii noștri nu o pot cunoaște fiind prea acaparați de lucrările limitate ale intelectului. În trecut, oamenii nu căutau într-o asemenea măsură instruirea, în timp ce acum aproape toți doresc să devină cetățeni ai acestei împărății a intelectului. Nu își imaginează alte posibilități, nu au văzut că Inteligența Cosmică a prevăzut alte dezvoltări, că ea îi împinge să exploreze regiuni mai bogate decât cele ale intelectului. Ei nu le văd, și sunt foarte mândri că s-au oprit aici. Ei se gândesc că acesta este ultimul cuvânt al creației. Dacă ar ști cât se înșală !

Când îi privesc pe aceia care vin aici pentru prima oară și văd printre ei pe unii care nu au dezvoltat decât tendințele inferioare ale ființei lor, latura instinctivă sau vegetativă, sau numai latura intelectuală, sunt trist și nefericit pentru că știu că își vor trăi aproape inutil existența. Ei se vor hrăni, vor bea, vor aduce pe lume copii, dar elementele spiritualității nu îi vor incita și nu vor simți nimic din frumusețea, din bogăția și din splendoarea universului. De ce să ne limităm într-atât rămânând la suprafața lucrurilor, în contact cu tot ceea ce este vizibil și tangibil ? Trebuie să acceptăm acum ceva nou, să primim ceva nou, să credem în ceva nou.

Unii se vor gândi că acceptând viața spirituală, care descoperă cu adevărat sufletului uman orizonturi nebănuite, posibilități necunoscute, vor fi lipsiți de o grămadă de lucruri. Și cum ei au poftă, tendințe și proiecte vulgare și de rând, i-ar deranja să renunțe la ele. Ei bine, eu spun că nu sunt luminați, pur și simplu; nu înțeleg că viitorul lor, libertatea și adevărata lor fericire se găsesc în această viață spirituală. Ar trebui să spună: "Da, simțim că avem slăbiciuni, că suntem antrenați de dorințe și de tendințe îngrijorătoare, și chiar dacă nu este posibil să

le facem să dispară în întregime, vom încerca să le limităm pentru a putea lua câteva elemente din această lume superioară care este lumea spiritului. Poate că vom putea să atingem ceva, să gustăm bucurii pe care nu le-am gustat niciodată”. Dar ele nu gândesc așa și veți putea duce aceste ființe în orice fel de Școală Inițiativă sau chiar în cel mai mare templu al Misterelor, ele vor avea aceeași atitudine. În mod conștient sau inconștient, ele sunt închise, limitate. Ele se află aici, mănâncă, beau, ascultă, participă chiar la lucrările noastre, dar nu vor să se deschidă; sunt închise în interior, nu vibrează. Cum le observ ? Este atât de ușor pentru mine !

Imediat ce văd pe cineva, știu cum gândește, dacă este deschis sau închis, dacă este în căutarea unei vieți spirituale sau nu. Veți spune: “Dar dacă nu caută nimic, de ce sunt aici ?”. Deseori din curiozitate intelectuală, sau pentru a le face plăcere părinților sau prietenilor care i-au adus; dar în interior, ele sunt crispate, închise, legate, și după părerea lor, nu doresc în definitiv să facă nici un efort.

Dacă aceste creaturi ar ști de ce se lipsesc închizându-se în fața a tot ce este divin, și cum își prelungesc viața de incertitudini, de suferințe, de deziluzii, și chiar cu boli și nefericire, ele s-ar grăbi să își schimbe atitudinea. Și nu vorbesc numai de atitudinea lor de aici, fiindcă ele au întors spatele spiritului prin întregul lor comportament. Trăiască ignoranța care ne menține în adâncurile materiei și în limitări ! Eu vă pot asigura că nu există nimic mai minunat decât ignoranța. O iubim, nu dorim să scăpăm de ea. Suntem călcați în picioare, loviți, desființați pe vecie, dar ținem la această ignoranță. Ce am deveni fără ea !...

Ce ați vrea să gândesc când văd aceste biete minți mici atât de limitate încât nu doresc să facă efortul de a încerca să pătrundă în această lume superioară a vieții spirituale ? Ei bine, să rămână acolo unde se află ! Vor trăi, vor mânca, vor bea, vor avea mulți copii... dar nu vor fi fericiți, contrar celor spuse în basme. Vor avea poate mulți copii și poate chiar mulți bani și case, dar nu vor fi fericiți. Sunt obligat să adaug acest lucru. Iată basme noi ! Ele sunt puțin diferite de celelalte... Dar este o mică analiză pe care o fac și, mai devreme sau mai târziu, veți verifica cât este ea de exactă. Chiar dacă acum nu mă înțelegeți, mai devreme sau mai târziu veți verifica cuvintele mele și veți regreta că nu ați acceptat mai din timp viața spirituală.

Mulți dintre voi sunt închiși lumii spirituale în mod inconștient. Fără a dori, din cauza eredității sau educației primite, ei rămân închiși, dar cum nu s-au analizat niciodată, ei nu își dau seama că poartă cu ei această lipsă de respect față de sacru. Acum trebuie să se observe, să devină conștient că au lăsat să se blocheze ceva în ei înșiși și să se hotărască să reacționeze. Altfel, vor continua în

același fel ani de zile fără ca ceva nou să poată pătrunde în ei, nici o descoperire adevărată, nici o iluminare, nici o revelație. Ei păstrează acest blocaj, în mod inconștient sau conștient, dar dacă doresc să facă progrese, trebuie să se deschidă.

Lumina spirituală este atât de aproape ! Da, ea ne atinge... Cele două lumi, fizică și spirituală se ating. Putem spune chiar că omul este cufundat în inima lumii invizibile, și dacă nu simte nimic, înseamnă că el aduce din trecut sentimente și gânduri alcătuite dintr-o materie atât de opacă încât nici o impregnare nu mai este posibilă, nici o fuziune, nici un contact.

Ascultați-mă bine, dragi frați și surori, fiindcă există multe lucruri de învățat. Repetăm continuu: viața spirituală... viața mistică... viața divină... se vorbește chiar prea mult. Dar nu știm, nu credem, nu simțim că această viață spirituală aduce cele mai mari bogății, și există prea puțini care îndrăznesc să se angajeze în spiritualitate. Aproape toți se tem de a deveni ridicoli, de slabi, de a obosi sau de a nu mai avea bucurii sau plăceri. Este fals, nu pierdem nimic. Viața spirituală bine înțeleasă, bine simțită, este un element, un factor nou care vine să solidifice, să îmbogățească, să înfrumusețeze și să întărească ființa umană. Dar am moștenit noțiuni care nu corespund realității și trebuie să le înlocuim.

Dacă doriți acum să îmi demonstrați că unii mistici, unii credincioși pe care i-ați cunoscut au dus o viață de privațiuni, de tulburări, de suferințe, comportându-se într-o manieră ciudată, vă voi spune că ceea ce voi ați considerat drept misticism sau spiritualitate nu este sau nu era adevăratul aspect al acestora. Nu putem găsi la dezechilibrați, nici chiar la unii mistici sau medium dubioși exemplul adevăratei spiritualități. Știința vieții spirituale nu este o tatonare vagă, este o știință precisă. Aveți răbdare, vi se vor da toate criteriile ca să nu vă înșelați asupra adevăratei spiritualități.

Mulți se tem de spiritualitate pentru că nu li s-a arătat prea bine ce reprezintă ea cu adevărat. Alții își imaginează că acest lucru constă în a merge la biserică, în a aprinde niște lumânări, a se spovedi unui duhovnic, a dăruia câțiva bani săracilor, a recita niște psalmi sau a predica Evangheliile. Nu, adevărata spiritualitate este o calitate a vieții, înseamnă să trăiești deja viața din înalt, să ai contact cu această viață celestă, pură, armonioasă, perfectă. A trăi fără încetare viața spirituală înseamnă a avea un contact real, profund cu Cerul și nu a face niște lucruri numai din exterior: câteva gesturi, câteva poziții... “Spiritual” înseamnă că spiritul se manifestă. Dar deseori pe primul loc stau formele, fără ca un contact cu această viață perfectă și sublimă să fie stabilit. Întâlnim așa ziși spiritualiști care posedă totul, mai puțin spiritul. Atunci, veți vedea în acest caz

comedii, maimuțările, dar o absență a spiritului. Spiritul aduce o viață nouă care tâșnește, care purifică, care însuflețește, care învie. Se poate întâmpla ca să nu faceți nimic, să nu spuneți nimic, dar spiritul să se exprime. Cum ? Iată minunea!... Așa cum este posibil ca, de-a lungul anilor, să fi îngenuncheat zi și noapte și să fi aprins lumânări fără ca spiritul să va fi vizitat vreodată.

Va veni o vreme când adevărata spiritualitate va fi înțeleasă și vom trăi fără întrerupere. Ce spiritualitate poate exista în privirile întunecate și în înfățișările jalnice sinistre cu ochii ieșiți din orbite ? Ce spiritualitate se poate găsi când nu există nici o lumină, nici o iubire, nimic ? Viața spirituală este viața iubirii, a abnegației, a sacrificiului, a bunătății. Mulți au crezut că se apropie de spiritualitate arătându-se intransigenți, implacabili, fanatici, ca și cum pentru a deveni spiritualist trebuie să devii dur, crud și să îi condamni pe ceilalți la ardere pe rug ! Într-o bună zi, toate aceste concepții vor fi spulberate.

Întâlnim de asemenea în India sau în Japonia mulți călugări și yoghini care fac exerciții de concentrare extrem de dificile pentru că ei nu doresc să își dezvolte decât voința. Ei nu se studiază, nu se analizează pentru a descoperi toate celelalte transformări care se produc în acel moment în sinea lor. Chipul lor se întunecă, ei devin duri, rigizi și se arată distanți față de ceilalți. Se poate ca astfel să devină asceți formidabili, dar ascentismul nu reprezintă adevărata spiritualitate. Pentru a dezvolta voința, nu este necesar să distrugi căldura, iubirea, duiosia, bunătatea; cele două laturi pot foarte bine să meargă împreună. Spiritualitatea nu se dobândește prin dezvoltarea exclusivă a voinței, a intelectului sau a inimii. Nu, adevărata spiritualitate posedă lumina intelectului, căldura inimii și ceva în plus, viața spiritului.

Aceia care se lipsesc de această viață a spiritului, care nu doresc nici măcar să o studieze pentru că le este frică și preferă să rămână la ceea ce este cunoscut și acceptat de întreaga lume, și mai ales de autoritatea științei oficiale, vor fi lipsiți de bogățiile pe care spiritul le aduce. Poate că vor avea acces la toate realitățile altor domenii: bogăție, situație, celebritate, dar nu vor ajunge prea departe. Spiritul aduce împlinirea, și dacă omul se deschide curenților săi va depăși totul, va învinge totul, va fi ființa completă.

Atunci când nu dorim să cunoaștem viața spirituală, înseamnă că nu știm care ne este adevăratul interes, de aceea vă voi spune: “Sărmanilor ! Nu știți de ce vă lipsiți ! – Da, dar altora ce le aduce viața spirituală ?”. Altora ? Poate că ei vor avea de înfruntat intemperii, aceleași insecte, adică aceleași greutăți, dar vor ști cum să se comporte, cum să înțeleagă și să le depășească, dar mai ales cum să le folosească și chiar să se îmbogățească datorită lor. Pe pământ este imposibil să

eviți frigul, căldura, țânțarii, viespile, șerprii, oamenii răi și nedrepti, dar aceia care trăiesc viața spirituală au alte puncte de vedere, alte posibilități care, acolo unde alții cedează, lor le permite să triumfe.

Mă ascultați de douăzeci și nouă de ani și văd că nici unul dintre voi nu a înțeles cu adevărat avantajele vieții spirituale. Dintr-un motiv sau altul, încercați să trăiți această viață fără a o înțelege foarte bine. Dar în ziua în care veți înțelege ceea ce reprezintă ea cu adevărat, numai ea singură va conta pentru voi. Și atunci, numai atunci, orice ați face, lucrurile cele mai neînsemnate și mai obișnuite vor avea o savoare, un gust pe care nu l-ați fi bănuț niciodată până atunci. Viața spirituală vă va da adevăratul sens al tuturor lucrurilor. Fie că mâncați, că beți, că vă plimbați, vă căsătoriți, că veți construi case... că demolați, totul va avea o savoare extraordinară pe care nu ați gustat-o niciodată, pentru că esențialul va fi acela care va da valoare și frumusețe fiecărui lucru. Altfel, veți face totul fără a avea "gustul".

Savanți, filozofi au antrenat generații întregi în disprețul spiritualității preamărind numai intelectul uman. Ei au făcut mult rău și vor fi considerați responsabili pentru aceasta. Da, mulți savanți, scriitori, gânditori care nu aveau nici o noțiune despre adevărata știință au răvășit totul prin raționamentul lor orb bazându-se numai pe aparența lucrurilor, adică pe latura moartă a naturii. Ei au suprimat tot ceea ce era viu, profund, sacru, divin. Ei greșesc însă și viața îi va corecta... Lumea invizibilă le pregătește evenimente pentru a le da lecții și a le arăta că trebuie să își revizuiască punctul de vedere. Se apropie vremea când toate valorile vor fi înlocuite.

Vă voi mai spune acum încă ceva foarte important: viața spirituală este cea care face să vibreze și să strălucească toate celulele și particulele ființei voastre ce emană atunci unde atât de luminoase, magnetice, muzicale și parfumate încât toți încep să vă iubească și să vă asculte. În timp ce, dacă eliminați viața spirituală, veți deveni întunecați și posomorâți, vă veți pierde strălucirea, magnetismul încât ceilalți nu își mai dau nici măcar seama că existați și vă aruncă undeva într-un colț. Evident, atunci vă veți plânge: "Nimeni nu mă mai bagă în seamă... nimeni nu mă mai iubește !...". Dar ce ați făcut ca să fiți iubiți ? Ați suprimat tocmai izvorul iubirii care trebuie să țâșnească și să îi hrănească pe ceilalți.

Cea mai mare nenorocire ce i se poate întâmpla unei ființe este aceea de a se închide vieții spirituale, și într-o bună zi, știința oficială va descoperi că multe dezechilibre, boli nervoase, depresii, se datorează absenței vieții spirituale, absenței unui scop spiritual, a unui ideal spiritual... și ne va da dreptate. Se va

întâmpla ca și pentru galvanoplastia spirituală, adică a lucrării pe care trebuie să o facă mama asupra copilului în timpul sarcinii pentru ca el să beneficieze mai târziu de o sănătate bună și să se poată manifesta ca o ființă nobilă, bună, inteligentă, capabilă. De abia acum câțiva ani biologii au descoperit, studiind șoarecii, că stările femelei aveau o influență asupra progeniturii sale. Dar această descoperire s-a făcut târziu, prea târziu ! (A se vedea vol. 2: “Galvanoplastia spirituală” și “Rolul mamei în timpul sarcinii”).

Am cunoscut oameni care nu aveau nici simțul observației, nici capacități intelectuale, nici memorie... Dar aveau o calitate: iubeau viața spirituală, și de-a lungul anilor s-au cufundat în ea, s-au hrănit cu această viață superioară, și într-o bună zi s-a văzut că îi puteau depăși pe marii intelectuali prin cunoașterea lor. Da, dacă o iubiți și o lasați să pătrundă în ființa voastră, lumea spiritului este capabilă să trezească în voi cele mai mari capacități. Bineînțeles, este nevoie de mult timp și de răbdare, dar viața spirituală este capabilă să trezească facultăți extraordinare, iar eu am avut deseori această dovadă. Și invers, numeroși savanți, erudiți care au suprimat viața spirituală din existența lor, au sărăcit intelectual pentru că nu și-au putut reînnoi ființa de la acest izvor care este viața spirituală. Bieți neștiutori ! Ei nu știu că viața spirituală este activitatea sublimă ce trebuie să vină să încoroneze toate celelalte activități ale lor. Dar într-o zi li se vor da argumente de netăgăduit, cele pe care natura le-a lăsat peste tot, și ei nu se vor justifica. Un singur lucru i-ar putea salva, acela de a recunoaște că nu au găsit aceste argumente care se găsesc peste tot și care își sar în ochi.

Să luăm exemplul tuturor oamenilor care posedă capacități formidabile, mai puțin pe cele ale vieții spirituale, adică respectul și înțelegerea față de ceilalți, bunătatea, noblețea, dezinteresul: oare îi iubim ? Nu, ne înclinăm în fața lor, ne este teama de ei, dar nu îi iubim, îi suportăm. Atunci, eu voi spune: “Ah, erudiților ! Cum puteți rezolva acum această problemă ?”. Aceasta se întâmplă pentru că ei nu posedă elementele vieții spirituale ce sunt singurele capabile să trezească la ceilalți iubirea, recunoștința, încântarea, entuziasmul, speranța... Suprimați aceste elemente și existența va deveni chiar de nesuportat.

Eram foarte tânăr când am înțeles că, pentru a obține puterea, trebuie să renunț să o caut. Adevărata putere nu înseamnă să comanzi, să lovești, să îi pedepsești pe oameni sau să îi omori. Adevărata putere înseamnă să îi încălzești, să îi încălzești într-atât încât să nu mai poată rezista și să fie obligați să se dezbrace... Iată-i complet goi !... Aceasta este puterea și numai soarele o posedă. El spune: “Ah ! Îmi ții piept ? Ti-am spus să îți scoți pardesiul ! – Dar eu nu vreau ! – Nu vrei ? Bine, vei vedea !”. Și începe să vă încălzească, și acolo

unde nici ploaia, nici vântul, nici furtuna, nici zăpada nu au reușit, soarele va triumfa. Dar voi nu îmi înțelegeți limbajul... Aceasta vrea să spună că dacă doriți ca oamenii să se lepede de slăbiciunile, de mizeriile, de bolile, de răutățile lor, trebuie să îi încălziți prin iubirea voastră, ea fiind singurul procedeu eficient. Toți sunt în căutarea altor mijloace, dar să agrezezi pe cineva sau să îi dai în cap pentru a te impune, nu este o modalitate inteligentă pentru că el se încăpățânează. Deci voi vă încăpățânați, el se încăpățânează și ce va urma ?...

Eu sunt curios să văd ce se va întâmpla peste câțiva ani cu viața acelor care s-au închis spiritualității. Cunosc dinainte tulburările și necazurile ce îi așteaptă. Acestea sunt de netrecut ! Și cum nu s-a explicat copiilor că viața spirituală este lucrul cel mai necesar, mai bogat, mai frumos, ei o resping la rândul lor. Ei doresc să devină savanți, erudiți, șefi, dar oare la ce le folosește spiritualitatea?... Ea îi contrariază pentru că îi împiedică să facă ceea ce doresc. Chiar și religia a fost suprimată fiindcă îi plictisește pe oameni.

Dar să revenim la puritate, chiar dacă în realitate de la începutul acestei conferințe nu am făcut altceva decât să vă vorbesc despre puritate. Dacă priviți un râu, veți vedea că la vale este murdar și încărcat cu tot felul de materiale străine și nocive. Dar cu cât urcați, cu atât mai mult apa devine mai limpede; și în înalt, acolo unde se naște izvorul, el este un cristal pur. Luați de asemenea o sticlă de vin sau de oțet; la bază se depune o drojdie, adică particulele cele mai grele, mai compacte, în timp ce sus lichidul este mult mai limpede. Este o regulă generală. Evident, puteți obiecta că există și excepții, dar în general lucrurile așa stau. Ca și în cazul omului: jos se acumulează deșeurile, în timp ce în înalt, în creier, în spirit se află tot ceea ce este mai ușor și mai luminos.

Din toate aceste exemple putem concluziona că găsim puritatea numai în înalt. Da, nu veți găsi niciodată puritatea în viața vegetativă, sau în cea instinctivă, nici în viața afectivă și în viața intelectuală, pentru că acolo nu se găsește încă vârful. Pentru a găsi puritatea trebuie să trăiești viața spirituală. În acel moment veți fi în sfârșit eliberați de greșelile intelectului, ale suferințelor și ale lăcomiilor inimii, ale murdăriei și ale bolilor corpului fizic. Bineînțeles, puritatea se poate manifesta în toate activitățile omului, în nutriție, în gesturi, în sentimente, în gânduri. Dar izvorul purității se găsește în cea mai înaltă spiritualitate. Nu putem atinge puritatea decât atunci când deschidem porțile sufletului vieții spirituale, atunci când lăsăm să pătrundă în noi înșine razele soarelui, iubirea de Dumnezeu și înțelepciunea Sa.

Dacă ați ști cum m-am scăldat dimineața, cum m-am cufundat în această puritate a răsăritului ! Uneori, în atmosferă există bălăii și nu găsești nici o posibilitate de a te purifica în interior. Dar într-o dimineață ca aceasta, cum să nu vezi că se petrece ceva în univers, că există aici un fluviu care țâșnește și care te poți cufunda și purifica ? Eu cunosc și multe alte metode de purificare pe care vi le voi da mai târziu: cum să te purifici cu pământul, cu apa, cu aerul și cu focul, și mai ales cu razele soarelui. Trebuie să cunoașteți aceste metode fiindcă este foarte periculos să vă păstrați impuritățile; fiindcă ele constituie cauza tuturor bolilor și distrugerilor.

Vă voi spune acum că viața este cea care aduce puritatea. Lăsați viața să circule în voi și ea vă va purifica ! Atât timp cât un om trăiește, această viață care curge și circulă în el respinge toate otrăvurile, toate elementele de descompunere. Dar în ziua în care viața încetinește, impuritățile, mizeriile se instalează și apar putrefacția și descompunerea. De aceea viața trebuie lăsată să țâșnească. Ea se curăță pe sine când țâșnește, ca izvorul care curgând aruncă toate gunoaiile. Iată ceea ce eu citesc zilnic în cartea naturii !

Veți spune: “Dar mulți oameni nu sunt spiritualiști, și totuși sunt vii, se ocupă cu ceva, fac afaceri !”. De acord, ei sunt vii, duc o viață vegetativă, animalică și chiar intelectuală, dar în înalt, în domeniul sublim, ei sunt morți. Iar când ești mort în înalt, mori deopotrivă și în lumea de jos după puțin timp.

În Bulgaria avem o expresie care spune că peștele se strică de la cap. Așa se întâmplă și cu neștiutorii care lasă să le putrezească capul, adică părăsesc spiritul, iar contaminarea sfârșește prin a se propaga în toate celelalte celule ale organismului lor. Da, de îndată ce omul este mort din punct de vedere spiritual, el este deja un cadavru în înalt și moare succesiv în celelalte planuri: intelectual, el începe să nu mai înțeleagă nimic; apoi, din punct de vedere sentimental devine indiferent, dezgustat, scârbit, lipsit de bucurie și de entuziasm, nu mai simte nimic; în viața sa instinctivă el găsește din ce în ce mai puțină forță pentru a stăpâni anumite impulsuri; și în final, în viața sa vegetativă, rădăcinile putrezesc, copacul moare. Dragii mei, atunci când vă vorbesc despre viața spirituală, eu subînțeleg mereu domeniul cel mai subtil, mai pur, și nu simpla vitalitate.

Acum rețineți acest lucru. Când introduceți puritatea în intelect, deveniți luminoși și inteligenți. Când introduceți puritatea în inimă, obțineți fericirea. Când introduceți puritatea în voință, deveniți puternici. Când introduceți puritatea în sânge, obțineți sănătatea. Vedeți voi, totul este matematic ! Aceasta este algebra divină. Și aici există ecuații absolute.

Meditați la ceea ce v-am spus astăzi, meditați întreaga zi, chiar întreaga viață! Nimic nu este mai important pentru voi. Lăsați restul, flecăreala și conversațiile inutile. De douăzeci și nouă de ani aștept să înțelegeți că după conferință trebuie să părăsiți această sală în liniște gândindu-vă că vi s-au revelat cele mai mari mistere ale vieții. Dar nu ! Cu câtă bucurie începeți să sporovăiți despre orice, faceți zgomot, ca și cum ați fost atât de înfrânți și de nefericiți rămânând două sau trei ore în armonie și în liniște ! Sunteți asemenea copiilor care își aruncă cărțile și caietele atunci când ies de la școală. Trăiască libertatea !...

Auziți aici adevărurile cele mai profunde, cele mai importante, dar nu puteți păstra mult timp ceva esențial. Observați-vă și veți auzi vacarmul pe care îl introduceți în voi imediat ce eu am plecat. De aceea nu progresați. Tot ceea ce ați auzit este imediat uitat sau șters și nu poate lucra asupra creierului vostru. Învățați deci de acum înainte să lăsați aceste mari adevăruri să lucreze în voi. Atunci când vă vorbesc, eu îmi pun întreaga inimă, întreg sufletul, toată forța cuvintelor pentru ca acestea să acționeze asupra voastră, dar voi nu le apreciați deloc. Mâine veți reveni să ascultați o nouă conferință, și întreaga voastră viață se scurge așteptând mereu conferința următoare.

De câte ori v-am spus: “Luați o singură conferință și bazați-vă întreaga viață pe ea !”. Puneți esențialul în centrul existenței voastre și veți fi uimiți să vedeți cum restul se organizează perfect în jurul acestui centru... Esențialul este viața spirituală, centrul. Acest lucru nu vrea să spună că trebuie să respingeți restul. Chiar și cei mai mari Maeștri și cei mai mari Initiați pentru care nu contează numai viața spirituală, au grijă și ei de corpul lor: ei mănâncă, se spală, se îmbracă și lucrează, deoarece pe pământ acest lucru este indispensabil; dar în realitate, latura materială nu constituie pentru ei decât un mijloc de a-și atinge scopul, iar sufletul, spiritul lor trăiesc în domeniul spiritual.

Dragii mei, vă voi spune acum că eu, Omraam Mikhael Aivanhov, cunosc în lume oameni care au realizat această viață spirituală. Au existat încercări de a fi murdăriți, mânjiți, târâți în mocirlă, dar viața divină în care s-au cufundat îi purifică și îi sanctifică din ce în ce mai mult în pofida dezolării creaturilor întunecate. Dacă sunteți o băltoacă, o mlaștină, veți fi repede întinați. Dar dacă sunteți un ocean, cine vă mai poate murdări ?

Un minut de meditație.